VORT BORGERSKAB ER I HIMLEN

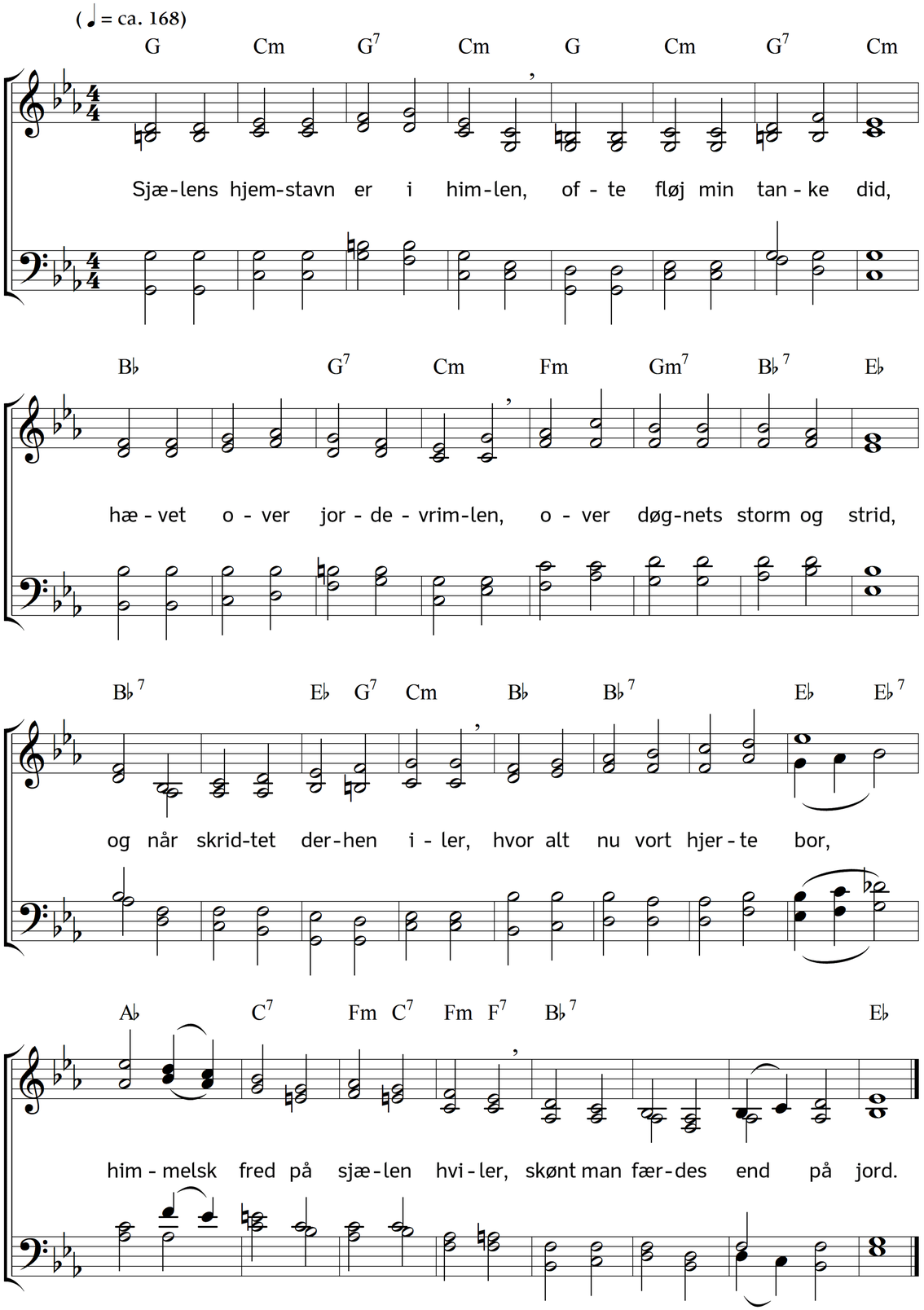

2. Han, som elsker os så såre,
og som gav os kærlighed,
ham vil sjælen sig udkåre,
ham den lover lydighed.
Ham den ene har for øje,
søger ham med ydmygt sind,
bort fra alt den vil sig bøje
for til ham at komme ind.

3. Kærligheden sjælen drager
op mod Herren, blidt, i løn,
bort fra sorg, fra suk og plager
flyver den til Gud i bøn.
Nu vort liv, vor hele vandring
for hans åsyn foregår,
Verden skuer vor forandring,
selv om den os ej forstår.

4. Lad dem spottende os møde,
Kristus gav os dette bud:
om end eder de forstøde,
beder I for dem til Gud!
Han, som har sit liv hengivet,
synderne til håb og trøst,
fylde selv igennem livet
med sin kærlighed vort bryst.

5. Kunne vi for Herren vandre,
er vort hjerte vel hos ham,
når vi kives med de andre
og i tålmod sætte skam?
Den, som elsker sine venner,
men med had mod hadet går,
Kristi kærlighed ej kender,
ej sit bedste han forstår.

6. Ak, og når vi spotte, larme,
kives, dadle, hade, slå,
vække selv vi Herrens harme,
kunne ej hans himmel nå.
Kun ved kærlighed vi ligne
den, hvis liv var kærlighed,
kærlighed vil Gud velsigne,
han, som lagde spiren ned.

7. O, lad ingen magt mig fjerne
fra min Gud, min Frelsermand;
lad mig følge troens stjerne,
til jeg vinder livets land.
Lad ej jordisk støj og stimmel
bøje ned min sjæl til jord;
Herre, lad mig i din himmel
finde dig, på hvem jeg tror.

Tekst: Carl Johann Philipp Spitta. Oversættelse: Chr. B. Grev Reventlow. Musik: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2017 Johannes Thomas Rüegg. Kilde: www.christmysong.com/1472/